

Članovi Udruge Kap srca za hrvatsku na izletu u Padovu

U petak 24. lipnja ove godine u organizaciji Bare Olujević članice **Udruge Kap srca za hrvatsku** uz suradnju Ružice Kolesarić te Ankice Stjepić, potpredsjednice Udruge upriličen je izlet u Padovu.

Bilo je to subotnje jutro, 25. lipnja kada su članovi **Udruge Kap srca za hrvatsku** stigli u Padovu, zaustavili su se na velikom parkiralištu blizu crkve sv. Justine za koju kažu da je deveta crkva po veličini u cijelome svijetu. Prostrana je, ali nije toliko živa i bogata slikama kao što je u bazilici sv. Antuna. Važno je još spomenuti da se u crkvi sv. Justine nalazi relikvija sv. Luke evanđelista i mnogih drugih svetaca koje su Padovanci stoljećima brižno čuvali. Potom su se uputili u baziliku sv. Antuna. U bazilici su prvo obišli njegov grob i kratko se ondje pomolili. I uz njega su vidjeli mnoge fotografije koje su hodočasnici ostavili kao uspomenu na svoje uslišane molitve. U kapeli relikvija vidjeli su neraspadnuti Svečev jezik uz mnoge druge njegove relikvije. U bazilici, su sudjelovali na svetoj misi koja je služena na talijanskom jeziku.

Potom su laganim korakom krenuli ulicama Padove i razgledali njezine znamenitosti. Ljubitelji biljaka i vrtlarstva posjetili su najstariji botanički vrt na svijetu, smješten nedaleko bazilike Sv. Antuna Padovanskog gdje su se s užitkom odmorili u bujnoj vegetaciji i velikoj zbirci bilja skrivenoj unutar vrta opasanog visokim zidom.

Na putu od svetišta sv. Justine prema bazilici sv. Antuna smjestio se najveći europski trg Prato della Valle. Ovaj veličanstven otvoreni prostor ima svoju gospodarsku i rekreacijsku funkciju. Svake subote na Pratu se održava velika tržnica, gdje su obavili šoping i oko tri sata popodne okrijepili se ručkom i kupili još koju sitnicu kao uspomenu i dar svojim najdražima. Zatim su se uputili na Trgu svetog križa (Piazzale S. Croce), tamo su uočili visok zvonik crkve Svetog križa. Svetište sv. Leopolda Bogdana Mandića, kapucinski samostan s crkvom, nalazio se preko puta, samozatajno, tiho i mirno, malo uvučeno od prometne ulice. Slučajni prolaznik i ne bi pomislio da je to sveto mjesto u kojem su sahranjeni zemni ostaci sv. Leopolda, gdje je punih 40 godina sićušan kapucin velikog srca ljude pomirivao s Bogom. Tek bijeli kamen ispred zdanja s uklesanim likom Sveca, svojom jednostavnošću i nekom čudnom ljepotom privukao je njihovu pozornost.

U svetištu su vidjeli sobicu u kojoj je ispovijedao sv. Leopold, a namještaj je, iako kopija, identičan originalnom.

Pomolili su se i na njegovom grobu, pogledali mnoge zavjetne darove, a vidjeli su i predmete kojima se sam svetac za svojega života služio. U maloj kapelici ove crkve o samom sv. Leopoldu koji je bio hrvatski iseljenik koji je gotovo cijeli život proveo u tuđini, te o cijelom svetištu govorio im je jedan mladi svećenik koji se slučajno sa splitskim hodočasnici vraćao iz Lurda. Tako su zajednički sa splićanima molitvu-misnog slavljaja sv. Leopoldu izmolili na Hrvatskom. Potom su puni impresija krenuli u svoju domovinu. (A. Stjepić)